

Dosarul nr. 2ra-576/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. I. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Irina Sandu

în cauza civilă la cererea de chemare de chemare în judecată a Angelei Burdin împotriva Irinei Sandu și Alexandr Burdin cu privire la anularea parțială a încheierii privind asigurarea executării și ridicarea sechestrului de pe mijloace financiare

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Irina Sandu și executorul judecătoresc Nicolae Pașa și menținută hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 5 mai 2020, Angela Burdin, reprezentată de avocatul Aureliu Oncea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Sandu și Alexandr Burdin, intervenient principal executorul judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la anularea parțială a încheierii privind asigurarea executării și ridicarea sechestrului de pe mijloace financiare.

În susținerea acesteia a invocat că la 9 aprilie 2020, executorul judecătoresc Nicolae Pașa a emis încheierea privind asigurarea executării, prin care, la pct. 4 al dispozitivului, a dispus aplicarea sechestrului pe mijloacele ei financiare, aflate la toate băncile comerciale din Republica Moldova în mărimea sumei urmărite de 106 121,66 de lei.

A menționat că despre existența încheierii executorului judecătoresc a aflat abia la 18 aprilie 2020 când, încercând de a face cumpărături pentru sărbătorile pascale, a depistat că de pe cardul salarial a fost decontată suma de 1 404 de lei.

Astfel, când a contactat banca la care îi este deschis cardul salarial, i-a fost comunicat despre sechestrul.

Drept urmare, la 21 aprilie 2020, s-a prezentat la executorul judecătoresc Nicolae Pașa și a depus cerere pentru eliberarea încheierii în cauză și ridicarea sechestrului aplicat asupra mijloacelor financiare pe cardul salarial.

A evidențiat că procedura de executare nr. 019-1143r/20 intentată pentru executarea documentului executoriu nr. 2-1168/11 din 24 februarie 2011, emis de Judecătoria Centru mun. Chișinău privind încasarea de la Alexandr Burdin în beneficiul Irinei Sandu a datoriei în mărime de 106 121,66 de lei, nu are tangență cu răspunderea sa civilă.

Astfel, a considerat că urmărirea proprietății sale de către executorul judecătoresc este neîntemeiată.

Având în vedere prevederile art. 42 și 63 Cod de executare, a remarcat că nu este debitor în procedura de executare, deoarece nu a avut calitatea de parte (pârât) în acțiunea civilă, nu este indicată în titlul executoriu conform art. 14 alin. (1) lit. e) Cod de executare, nu intră în categoria de persoane indicate la art. 43 alin. (1) Cod de executare.

A remarcat că aplicarea principiului solidarității răspunderii soților, pentru obligațiunile asumate în interes familial, conform art. 24 Codul familiei, depășește competența executorului judecătoresc la urmărirea bunurilor celuilalt soț.

Urmărirea mijloacelor financiare ce rezultă din salariu poate fi făcută doar în limita strict prevăzută de art. 106 alin. (2) Cod de executare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 14, 22, 42, 43, 63, 64¹, 66, 88-90, 92, 105, 106, 107, 111, 161-164 Cod de executare, art. 85, 166-167, 180 CPC, art. 1 al Protocolului adițional la CEDO.

A solicitat anularea măsurilor de asigurare a documentului executoriu nr. 2-1168/19 din 24 februarie 2011 dispuse în privința ei, ridicarea sechestrului de pe mijloacele bănești (salariu) și alte bunuri mobile și imobile ale ei, restituirea sumei decontate de pe cardul salarial și încasarea de la executorul judecătoresc Nicolae Pașa a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Angela Burdin, reprezentată de avocatul Aureliu Oncea a depus cerere de concretizare, prin care a solicitat anularea încheierii privind asigurarea executării a executorului judecătoresc Nicolae Pașa din 9 aprilie 2020 în partea aplicării în privința ei a măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu nr. 2-1168/11 din 24 februarie 2011 ce țin de aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare (salariu), bunuri mobile și imobile ale ei, anularea răspunsului executorului judecătoresc Nicolae Pașa nr. 019-199r/20 privind respingerea anulării măsurilor de asigurare instituite în privința ei ca fiind neîntemeiat și emis contrar normelor legale, obligarea executorului judecătoresc Nicolae Pașa de a ridica imediat sechestrul de pe mijloacele financiare (salariu) și alte bunuri mobile și imobile ale ei ca fiind eronat aplicat față de persoana care nu este parte, participant în procedura de executare.

Prin hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost anulată încheierea de asigurare a executării nr. 019-1143r/20 din 9 aprilie 2020 emisă de executorul judecătoresc Nicolae Pașa întru executarea documentului executoriu nr. 2-1168/11 din 24 februarie 2011 emis de Judecătoria Chișinău sediul Centru privind încasarea de la Alexandr Burdin în beneficiul Irinei Sandu a datoriei în mărime de 106 121,66 de lei, în partea aplicării sechestrului asupra mijloacelor financiare ale Angelei Burdin din conturile de care dispune în băncile comerciale din Republica Moldova.

A fost obligat executorul judecătoresc Nicolae Pașa să ridice sechestrul aplicat pe mijloacele financiare din conturile bancare ale Angelei Burdin, în baza încheierii de asigurare a executării nr. 019-1143r/20 din 9 aprilie 2020.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Irina Sandu și executorul judecătoresc Nicolae Pașa și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 24 alin. (2) Codul familiei, or materialele cauzei denotă faptul că titlul executoriu se află în procedura de executare la executorul judecătoresc încă din anul 2011, pe când căsătoria dintre Alexandr Burdin și Angela Burdin datează din 7 noiembrie 2018.

Prima instanța și instanța de apel au conchis că în speță nu au fost prezentate careva probe care să ateste că obligațiile au fost asumate în interesul familiei Burdin.

La 18 februarie 2021, Irina Sandu a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare în mod eronat au interpretat conceptul de „familie” conținut la art. 24 alin. (2) Codul familie.

La rândul său, interpretarea eronată a acestuia, drept consecință, a condiționat faptul că în speță nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, adică art. 24 alin. (2) Codul familiei.

A menționat că Alexandru Burdin și Angela Burdin au constituit o familie cu mult înainte de oficializarea căsătoriei din 7 noiembrie 2018, deoarece aceștia au dat naștere copilului lor comun XXXXX la XXXXX.

Respectiv, regimul juridic în devălmășie al bunurilor membrilor familiei Burdin datează nu din data oficializării căsătoriei – 7 noiembrie 2018, așa cum greșit a constatat instanța, ci din data de când aceștia au dat naștere copilului lor comun XXXXX – XXXXX, obligațiile asumate de către Alexandru Burdin și Angela Burdin din acel moment fiind asumate în interesul familiei.

Respectivul raționament se dovedește și prin faptul că Angela Burdin nu a fost angajată în câmpul muncii până la 9 aprilie 2020 și evident că întreținerea familiei compusă din trei persoane era asigurată exclusiv din contul lui Alexandru Burdin.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 19 și 20 Codul familiei, bunurile (în speță salariul în special și alte bunuri în general) obținute de Angela

Burdin pot fi urmărite pentru obligațiile lui Alexandr Burdin apărute înainte de oficializarea căsătoriei, deoarece sunt supuse regimului proprietății în devălmășie în baza raporturilor familiale apărute înainte de anul 2011 - inițierea procedurii de executare.

A învederat că debitorul procedurii de executare Alexandr Burdin, în conformitate cu prevederile art. 24 Codul familiei, răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte de 50 % din proprietatea în devălmășie cu soția acestuia Angela Burdin.

A mai notat că la materialele cauzei lipsesc probe ce ar confirma circumstanța de fapt când Angela Burdin a aflat despre încheierea de asigurare a executării nr. 019-1143r/20 din 9 aprilie 2020 emisă de executorul judecătoresc Nicolae Pașa.

Astfel, se impune concluzia corectă că în lipsa unor probe în acest sens nu se poate afirma constatarea cu certitudine a faptului respectării termenului de contestare a încheierii de asigurare a executării nr. 019-1143r/20 din 9 aprilie 2020.

La 3 martie 2021, în adresa Angelei Burdin, Alexandr Burdin și executorului judecătoresc Nicolae Pașa a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Irina Sandu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 125).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Angela Burdin, Alexandr Burdin și executorul judecătoresc Nicolae Pașa să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 4 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 114), fiind recepționată de către recurentă la 24 decembrie 2020, ceea ce se atestă prin copia plicului de recepție a deciziei, anexată la cererea de recurs (f. d. 123).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 februarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Irina Sandu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Irina Sandu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Irina Sandu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Irina Sandu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic